

lægge Stationer paa en saadan Bane indenfor det Terrain, som en bebrændet af det sjællandske Jernbaneselskabs Baner til Helsingør og Dyrehaven, og den ærede nuværende Indenrigsminister har ved Sagens 1ste Behandling udtalt med Hensyn til den Bane, som blev ført direkte fra Kjøbenhavn til Girschholm vest om Dyrehaven, og som han vilde være villig til at støtte, at han ikke vilde være uwillig til at give Tilladelse til at anlægge Stationer udenfor men i Nærheden af Dyrehaven. Den ærede Minister nævnte som et passende Sted i saa Henseende Dyrehavegaard, der, som det vil være de fleste ærede Medlemmer bekendt, ligger i Dyrehavens umiddelbare Nærhed, og vil føre det Kjøbenhavnske reisende Publikum lige saa bekvemt og godt til Dyrehaven som Klampenborgstationen. Deri tror jeg ligger Beviset for, at man ikke skal begynde sin Modstand imod en saadan Banes Anlæg i det sjællandske Jernbaneselskabs Eneret.

Formanden: I Anledning af den ærede Landsstingsmands Uttringer gjentager jeg den Bemærkning, som jeg gjorde ved Forhandlingernes Begyndelse, at der først vil blive stemt over Indenrigsministerens Endringsforslag under Nr. 1, og ifkun, naar dette forkastes, over Endringsforslaget, der er foreslået af det 3die Medlem for 1ste Kreds (Bloug).

Spøis: Den ærede foregaaende Taler har udtalt en Del af det, jeg ønskede at fremkomme med, navnlig med Hensyn til det sjællandske Jernbaneselskabs Eneret. Jeg yttrede allerede ved 1ste Behandling, at jeg ikke kunde anerkjende det sjællandske Jernbaneselskabs Eneret til at have en Bane til Dyrehaven for saa aldeles utvilsom. Jeg vilde ikke være kommen ind paa dette Spøismaal igjen, hvis ikke den ærede 2den Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Brock) saa bestemt havde yttret sig om, at det var en utvilsom Ret, det havde. Jeg tror imidlertid, at naar man ser hen til Loven af 19de Februar 1861, vil man deri finde Udtryk, som ville gjøre denne Eneret meget tvilsom. Der staa nemlig, at Regeringen kan meddele det sjællandske Jernbaneselskab Koncession til udelukkende Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Kjøbenhavn til Helsingør's Havn — eller til Helsingør med et Spor til Havnen — med en Sidebane til Jagersborg Dyrehave og med eller uden Sidebane til Fredensborg og Frederiksberg. Jeg kan ikke faae Andet ud deraf, end at den Eneret, som det sjællandske Jernbaneselskab har, er en Eneret til at anlægge og drive en Bane, der gaar fra Helsingør's Banen og til Dyrehaven, men det er der Ingen, der har tænkt paa at angribe; der er Ingen, der har tænkt paa at anlægge en ny Bane, som gik mellem Banen: Kjøbenhavn—Helsingør til Dyrehaven, man har kun tænkt paa at anlægge en

Bane fra den østlige Del af Hovedstaden, som kom til at gaa gjennem Dyrehaven. Jeg tror, at den opstillende Fortolkning af Eneretten til at anlægge en Bane fra Kjøbenhavn til Dyrehaven er uholdbar, og at Eneretten kun kan gjælde fra Helsingør'sbanen til Dyrehaven. Jeg samstemmer forøvrigt ganske med den ærede Landsstingsmand fra Kjøbenhavn, der har sin Plads her foran (Bloug), deri, at det er heldigt, at det sjællandske Jernbaneselskab anlægger Banerne paa Sjælland, det er ogsaa mit Haab, at Banen til Hørsholm bliver anlagt af det, men jeg tror ligesom han, at det vil være godt, at det træder tydeligt frem, at der er Andre end det sjællandske Jernbaneselskab, som have Lykt til at anlægge denne Bane, og som ogsaa have en Mulighed for at kunne gjøre det. Derfor var det, at jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling holdt paa den Forbindelse, der er mellem Anlægget til den østre Del af Kjøbenhavn og Hørsholmsbanen. Naar der er foreslaet en ny Linie til Hørsholm, maa jeg rigtignok holde paa den Linie, der alt er optaget i Forslaget, som det nu foreligger, nemlig gjennem Jagersborg Dyrehave. Det er mig umuligt at se, at der derved kan volds Dyrehaven nogen Støde, som kan have nogen egentlig Betydning for den. Dyrehaven er, som man veed, omtrent 3,000 Td. Land stor, og der kan jo ikke være Tale om, at man skalde kunne benytte 200 Td. Land til Banen eller affkare dem fra den øvrige Del ved Jernbaneanlægget igjennem Dyrehaven. Med Hensyn til Banens Afbenyttelse tror jeg, det vil have en meget stor Betydning, hvis den kunde komme til at gaa saa nær ved Strandveien, at der kunde anlægges forskjellige Holdepladser ved denne. Linien fra Charlottenlund om ad den vestre Side af Dyrehaven forekommer mig, saa vidt jeg har kunnet se paa Kortet, at gjøre en meget stor Bue, og jeg tror det maa være rettest for en Jernbane at gaa den korteste Vej, naar der da ikke for Frekventens Skyld er Grund til Andet. Jeg for min Part agter at stemme mod de Forslag, som ere stillede af den høitærede Minister, og ligeledes mod de Forslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavn.

Formanden: Jeg vil ikke modsætte mig, at man ogsaa fremdeles berører Spøismaalet om det sjællandske Jernbaneselskabs koncessionsmæssige Ret, men jeg behøver jo ikke at gjøre opmærksom paa, at dette Spøismaal umulig kan finde sin Afgjørelse her, allermindest i dette Dieblit, og det er derfor ikke værd at forbyde sig altfor meget i en Undersøgelse deraf.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg skal med Hensyn til hvad der blev yttret af den ærede 3die Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Bloug) angaaende den Undersøgelse, der har